

نگاهی به سخنان مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران در کنفرانس رونمایی از مدل جدید قراردادهای نفتی (IPC)

به فرصت‌های سرمایه‌گذاری اختصاص دارد افزود: فرصت‌های سرمایه‌گذاری عبارتند از معرفی بلوک‌های اکتشافی که با ساز و کار قراردادهای IPC در نظر گرفته شده‌اند. همچنین پروژه‌هایی نیز وجود دارد که شرکت ملی نفت ایران فرض کرده با ظرفیت‌های پیش‌بینی شده در IPC می‌توان زمینه‌ی جذب سرمایه، انتقال دانش و فن‌آوری و ارتقاء فرصت‌های اجرایی در کشور را جهت افزایش تولید نفت و گاز یا افزایش ضریب بهره‌برداری و بهبود نگهداشت و توسعه‌ی مخازن فراهم نمود.

جوادی ادامه داد: در این مقطع حدود ۵۰ پروژه را در نظر گرفته‌ایم که همکارانم اجمالاً آنها معرفی کرده و ویژگی‌های میدانی را خواهند گفت. همچنین انتظاراتی را که از توسعه مدنظر است تشریح می‌کنند و به سؤالات حاضران پاسخ خواهند داد.

سه پروژه از لیست رونمایی‌ها حذف شده است

این مقام مسئول افزود: سه پروژه‌ی مهم را از لیست حذف کرده‌ایم؛ پروژه‌های فاز دوم طرح توسعه‌ی آزادگان شمالی، فاز دوم طرح توسعه‌ی یادآوران و پروژه‌ی توسعه‌ی میدان گازی فرزاد-B. علت آن است که بر اساس تصمیمات سال‌های قبل، در این پروژه‌ها در حال مذاکره با شرکت‌های مربوطه هستیم و امیدواریم بر اساس چارچوب‌های قراردادی به نتایج قابل قبولی برسیم. بدیهی است که اگر طی این دوره اتفاق مذکور نیافتد این پروژه‌ها نیز در دور بعدی مناقصات برای مشارکت شرکت‌های بین‌المللی ارائه خواهند شد.

وی ادامه داد: ذخایر نفت قابل برداشت ما حدود ۱۵۸ میلیارد بشکه است که از این بابت با حدود ۱۰ درصد از سهم ذخیره‌ی نفت جهان پتانسیل عظیمی داریم. با این ظرفیت اگر بخواهیم به صورت خطی حساب کنیم قاعدتاً باید ظرفیت تولید کشورمان را دوچندان کنیم که این پتانسیل

جوادی ادامه داد: همان‌طور که شاهد بودید قراردادهای بیع‌متقابل طی سه دوره و بر اساس تجربیات حاصله ارتقاء یافت و تکمیل شد؛ طبعاً قراردادهای جدید هم این مراحل را طی می‌کند و این فرصت متصور است که با تجربه در دوره‌ی اول اجراء این قراردادها در مرحله‌ی بعد تکامل یابد.

اسناد مناقصه با شفافیت و به تفصیل در اختیار شرکت‌ها قرار می‌گیرد

معاون وزیر نفت تأکید کرد: چارچوبی که ارائه خواهد شد نیاز به تشریح و تفصیل دارد که در اسناد مناقصه و شرایط عمومی، خصوصی و ضوابط قراردادی مفصلاً تعریف و ارائه خواهد شد. بنابراین امیدواریم روزی که اسناد مناقصه در اختیار شرکت‌های علاقمند قرار گیرد، بیشترین شفافیت و تفصیل را داشته باشد تا بتوان مناقصات را به نحو احسن برگزار کرد و فرصت مشارکت در توسعه‌ی صنعت نفت و گاز کشور را برای شرکت‌های صاحب صلاحیت بین‌المللی و ایرانی فراهم نمود.

وی با اشاره به اینکه بخش دوم کنفرانس

رکن‌الدین جوادی در کنفرانس رونمایی از قراردادهای نفتی تهران گفت: امیدوارم این گام بلندی که وزارت نفت در دوران پساتحریم در جهت توسعه‌ی شتابان صنعت عظیم نفت و گاز آغاز کرده نتایج خوب و برکات فراوانی برای کشور به همراه داشته باشد.

مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران با اشاره به اینکه در این کنفرانس دو موضوع به همکاران و مهمانان گرامی ارائه خواهد شد افزود: مبحث اول نتایج کارگروه منتخب وزارت نفت برای بازنگری در قراردادهای توسعه‌ی میدانی نفت و گاز است که به قرارداد IPC معروف شده و به تصویب هیأت دولت محترم نیز رسیده است.

وی ادامه داد: در این کنفرانس همکاران ما از وزارت نفت و شرکت ملی نفت ایران تلاش خواهند کرد سؤالات و ابهاماتی را که برای حاضران مطرح است توضیح دهند و موشکافی کنند و همچنین آماده خواهند بود پیشنهادها و اصلاحی کارشناسان را بشنوند، به بحث بگذارند و در نهایت آنها را جمع‌بندی کرده و در تکمیل، شفاف‌سازی و اصلاح قراردادها به کار گیرند.

در کشور موجود است. در حقیقت از این بابت در میان کشورهای عضو اوپک رتبه‌ی سوم و در ذخایر موجود در کل دنیا رتبه‌ی چهارم را داریم.

جوادی افزود: در خصوص وضعیت ذخایر گاز طبیعی، وضعیت ایران در ذخایر قطعی شده به مراتب بهتر است؛ از این بابت کشور ما با ۳۴ تریلیون مترمکعب ذخیره‌ی گاز قابل برداشت رتبه‌ی اول را در ذخایر گازی جهان دارد و با بیش از ۱۸ درصد سهم، پتانسیل عظیمی داریم که انشاءالله بتوانیم برای توسعه‌ی کشور، رونق اقتصادی و تکمیل زنجیره‌ی ارزش و صادرات و کسب درآمد از آن استفاده کنیم.

ذخایر انرژی ما باید موتور توسعه‌ی اقتصادی کشور باشد

مدیر عامل شرکت ملی نفت ایران گفت: مجموع ذخایر موجود در پایان سال ۲۰۱۴ حدود ۳۴۵ میلیارد بشکه نفت بوده و ما که با ذخیره‌ی ۱۵۸ میلیارد بشکه رتبه‌ی سوم اوپک را داریم باید در راستای اعتلای کشور این ثروت خدادادی را به یک موتور توسعه‌ی اقتصادی تبدیل کنیم. در ذخایر گازی با ۳۴ تریلیون مترمکعب با فاصله‌ی زیاد با بسیاری از کشورها در رتبه‌ی اول قرار داریم. تلفیق معادل نفت و گاز، ظرفیت عظیمی را فراهم می‌کند که ضرورت دارد توسعه‌ی عظیم و هوشمندانه‌ی آن را برای آن مدنظر قرار دهیم.

جوادی با بیان اینکه در بخش توسعه‌ی نفت باید در ۲۵ سال آینده حدود ۲۵ میلیون بشکه در روز افزایش تولید در جهان حاصل شود گفت: اگر سهم ۱۰ درصدی خود را مدنظر قرار دهیم باید در حوزه‌ی تولید نفت دست کم حدود ۲/۵ میلیون بشکه در روز ظرفیت‌سازی جدید داشته باشیم تا با این حداقل نیاز بتوانیم سهم خود را در بازار انرژی به دست آوریم.

هدف‌گذاری‌ها در برنامه‌ی ششم توسعه روشن است

وی افزود: در برنامه‌ی ششم توسعه، افزایش

تولید گاز از ۷۵۰ میلیون مترمکعب در روز در پایان برنامه‌ی پنجم، به ۱/۴ میلیارد مترمکعب هدف‌گذاری شده که به این ترتیب ظرفیت تولید گاز کشور نزدیک به ۸۰ درصد افزایش می‌یابد. همچنین طبق برنامه باید ظرفیت تولید نفت خام به ۴/۷ میلیون بشکه در روز برسد و به عبارت دیگر نسبت به ظرفیت فعلی، حدود ۷۰۰ هزار بشکه در روز افزایش یابد که با در نظر گرفتن افت طبیعی میادین، باید از طریق توسعه‌ی میادین و افزایش ضریب بازیافت، برای افزایش ظرفیت روزانه‌ی تولید به میزان ۲/۲ میلیون بشکه برنامه‌ریزی کنیم.

معاون وزیر نفت افزود: در بخش گاز هم برای استفاده از ظرفیت عظیم ایجاد شده باید پیش‌بینی برای تزریق در مخازن نفتی، ایجاد واحدهای LNG (که اخیراً اولین واحد LNG با استفاده از گازهای فلر به مناقصه رفت و برنده هم انتخاب شد) و همچنین تکمیل واحدهای LNG به صورت FLNG و ال.ان.جی به سبک‌های سنتی پیش‌بینی کرده‌ایم. در صنعت نفت نیز پیش‌بینی شده که بخشی از گاز تولیدی به توسعه و سرمایه‌گذاری اختصاص یابد تا همان‌طور که وزیر محترم فرمودند شرکت‌های علاقمند بتوانند در این زنجیره حضور یابند. ایشان ادامه دادند: در برنامه‌ی ششم توسعه تا پایان سال ۹۹، به حدود ۶۵۰ دکل و تکمیل ۳۰۰ حلقه چاه نیاز است که امیدواریم از این رهگذر، فرصت‌های عظیم شغلی در بخش حفاری ایجاد شود.

امیدواریم با کمک صاحب نظران حداکثر منافع ملی فراهم شود

جوادی در ادامه گفت: امیدواریم قراردادهای IPC بخشی از این مأموریت را عهده‌دار شوند و این فرصت ایجاد شود که این توسعه با استفاده از دانش روز، فن‌آوری‌های پیشرفته‌ی حاصل از سرمایه‌گذاری خارجی و از طریق مدیریت پیشرفته تحقق یابد. انشاءالله با بهره‌گیری از نظرات صاحب‌نظران و سؤال‌ها و پیشنهادهایی که طی این دو روز در کنفرانس ارائه خواهد شد بتوان قراردادی کامل، شفاف و تفصیلی برای

توسعه‌ی صیانتی مخازن و حداکثرسازی منافع ملی فراهم کرد.

مدیر عامل شرکت ملی نفت ایران یادآور شد: بر این باوریم که شرکت‌هایی که قصد سرمایه‌گذاری در ایران را دارند از مزیت‌های فراوانی برخوردار خواهند شد. نخست اینکه در ایران بازار بزرگی برای عرضه‌ی محصولات وجود دارد و ضرورتی مبنی بر صدور محصولات خام به صورت یک‌جا وجود ندارد. همچنین بازار رشد انرژی در حالت‌های بدینانه، واقع‌بینانه و خوش‌بینانه این نوید را می‌دهد که در درازمدت بازار انرژی نیازمند تولید و عرضه‌ی فراتری است.

سرمایه‌گذاری در ایران قابل رقابت و بهتر از سایر کشورهاست

وی افزود: نخستین مزیت اینکه در ایران سرمایه‌گذار با ضریب اطمینان زیادی، از بازیافت سرمایه‌ها و نتایج زحماتش آسوده‌خاطر خواهد بود. دوم آنکه به دلیل واقعیت‌های زمین‌شناسی و ویژگی‌های مخزنی، مخازن ایران جزء مخازن کم‌هزینه جهت سرمایه‌گذاری و بهره‌برداری هستند. بنابراین سرمایه‌گذاری مورد نیاز در کشور ما جهت بهره‌برداری و تولید ۱۰۰ هزار بشکه نفت یا ۵۰ میلیون مترمکعب گاز، کاملاً قابل رقابت بوده و به مراتب بهتر از بسیاری از کشورهای در دنیا است که در حال سرمایه‌گذاری برای توسعه هستند. این عامل انگیزه‌ی مناسبی ایجاد خواهد کرد که کشورها و شرکت‌ها با سرمایه‌گذاری حداقلی و هزینه‌های کم به اهداف تولیدی بهتری دست یابند.

جوادی تأکید کرد: یکی از ویژگی‌های بارز ایران، امنیت سیاسی، مالی و اجتماعی برای سرمایه‌گذاران است؛ به‌ویژه در منطقه‌ی نفت‌خیز خاورمیانه، ایران باثبات‌ترین کشور است و این فرصت فراهم شده تا تجهیز و سرمایه‌گذاری بدون دغدغه و با کمترین نگرانی انجام گردد و همراهی لازم در توسعه وجود دارد. در ایران به دلیل تنوع و گستردگی مخازن هیدروکربوری در کشور؛ از خشکی تا دریا، از

پروژه‌های در حال تولید تا پروژه‌های جدید، از آبهای کم عمق تا آبهای عمیق و همچنین قابلیت دسترسی به بازارهای جهانی، قدرت انتخاب زیادی برای سرمایه‌گذاران و شرکت‌های صاحب دانش و سرمایه فراهم است تا متناسب با تجربیات و صلاحیت خود به راحتی پروژه‌های مدنظر را با انعطاف بیشتر انتخاب کنند.

قابلیت جذب نیروهای متخصص ایرانی از دیگر

مزیت‌هاست

این مقام مسئول گفت: کشور ما در زمره کشورهای جوان قرار دارد و به همین دلیل طی سالیان پس از انقلاب با افزایش فرصت‌های تحصیلی، نیروی انسانی تحصیل کرده و توانمند در کشور فراوان است و ضرورت ندارد نیروی کار متخصص از کشورهای دیگر به ایران بیایند. قابلیت به کارگیری این نیروی توانمند و تحصیل کرده از دیگر مزیت‌هایی است که امکان برنامه‌ریزی مناسب را برای شرکت‌های خارجی فراهم می‌کند.

جوادی افزود: همچنین در سالیان اخیر به دو دلیل صاحب شرکت‌های توانمند و با قابلیت‌های فراوان شدیم؛ نخست در اثر باورها و انگیزه‌های استقلال‌طلبی و خودکفایی که پس از پیروزی انقلاب در کشور آغاز گردید شرکت‌های متعددی در کشور ایجاد شدند که از ابتدا با تلاش خود در بخش‌های تحقیقاتی، مهندسی، تولید و اجرا به رتبه‌های بسیار قابل قبولی رسیدند. همچنین در دوران تحریم ظالمانه بین‌المللی علیه ایران، این فرصت و باور مضاعف شد. نتیجه این است که امروزه با شرکت‌هایی مواجهیم که هم از نظر تعداد، قابل توجهند و هم از نظر توانایی، موفق شده‌اند قابلیت‌های خوبی را کسب کنند و می‌توانند شرکاء و همکاران بسیار برجسته و قابل اعتمادی برای شرکت‌های خارجی باشند. از طرفی با قراردادهای پیشنهادی مصوبه‌ی هیأت محترم دولت، نگاه به همکاری، از توسعه‌ی کوتاه‌مدت به همکاری درازمدت تغییر یافته و امیدواریم این نگاه درازمدت، شرایط و جذابیت مضاعفی را برای جذب

شرکت‌های توانمند و علاقمند فراهم کند.

در صنعت نفت کماکان انگیزه‌ی پابندی به تعهدات وجود دارد

وی بیان کرد: پس از پیروزی انقلاب، پابندی به تعهدات، علاقمندی و حضور در بازارهای جهانی جزء سیاست‌های اساسی و راهبردی کشور بوده است. به همین دلیل حتی در دوران جنگ تحمیلی نیز با وجود خسارت‌های سنگین و مزاحمت‌های فراوان، شرکت ملی نفت ایران در راستای همین سیاست‌ها هرگز اجازه نداد صدور نفت خام، پرداخت تعهدات و تحویل فرآورده‌ها به مشتریان لحظه‌ای دچار وقفه شود؛ اگرچه در این راه بعضاً عزیزی را از دست دادیم و هزینه‌های زیادی نیز متحمل شدیم. مجموعه‌ی صنعت کشور کماکان این انگیزه را دارد که مجدداً بتواند حضور و قابلیت اعتمادش را به عنوان یک تولیدکننده در سطح وسیعی در بازارهای جهانی به نمایش بگذارد و ما تأکید داریم که این دیدگاه را گسترش دهیم. معاون وزیر نفت گفت: سیاست‌های دولت محترم بر توسعه‌ی همکاری‌های اقتصادی - سیاسی با کشورهای جهان است که این قراردادهای گام‌های اساسی در راستای این نوع سیاست‌ها و فرصت‌هاست. انشاءالله بعد از کنفرانس قراردادهای جمع‌بندی و اسناد

مناقصه را تهیه خواهیم کرد و از طریق برگزاری مناقصات در اختیار علاقمندان خواهیم گذاشت.

HSE کلیدواژه‌ی همکاری ما با شرکت‌هاست

جوادی بیان کرد: موضوعی که در قراردادها به عنوان کلیدواژه‌ی اصلی همکاری‌ها با شرکت‌های طرف قرارداد و اولین انتظار ما به صراحت و تفصیل به آن اشاره می‌شود مبحث HSE خواهد بود؛ چه آنهایی که امروز در جامعه‌ی جهانی به عنوان استانداردها و رفتار واقع‌بینانه استفاده می‌شود، چه آنهایی که از نظر حفظ محیط زیست و ایمنی در سطح ملی مورد توجه است و چه آنهایی که ما در قراردادهای بهره‌برداری از تأسیسات در توسعه‌ی میدانی به صورت مشخص از آنها استفاده خواهیم کرد. بنابراین انتظار نخست ما این است که در قراردادهای تعهدی شفاف و جدی در زمینه‌ی HSE داشته باشیم.

وی گفت: دومین انتظار ما سهم ساخت داخل است. اطلاع دارید که بر اساس قانون حداقل ساخت سند داخل، حداقل باید ۵۱ درصد از سهم هر قرارداد در کشور، سهم تولید، شرکت و نیروی ایرانی باشد. همان‌طور که در صحبت‌های وزیر محترم اشاره شد این قانون یک هدف گذاری بود که در اواخر دهه‌ی ۱۳۷۰ انجام شد. اما بر اساس تجربیات

می‌توان این کار را با ۹۵-۹۰ درصد آغاز کرد و در نهایت نیز آنرا به بیش از ۹۹ درصد توسعه داد؛ همان‌طور که سال‌های سال پس از اجرای پروژه‌ها توسط شرکت‌های بین‌المللی توانستیم با استفاده قابلیت‌ها و نیروهای ایرانی به‌طرز مطلوبی بهره‌برداری را انجام دهیم.

وی گفت: نکته‌ی بعدی این است که در زمینه‌ی توسعه، علاوه بر توسعه‌ی میادین نفت و گاز ضروری است در میادین در حال توسعه، زیرساخت‌های مناسب نیز فراهم شود. انتظار داریم در پیشنهاد‌های توسعه، زیرساخت‌ها نیز به‌عنوان بخشی از توسعه‌ی منابع هیدروکربوری کشور مورد توجه قرار گیرد و انشاءالله از طریق فرهنگ ایرانی و نیازمندی‌های مناطقی که در آنجا سرمایه‌گذاری می‌شود CSR و مسئولیت‌های اجتماعی نیز سرعت بیشتری گرفته و شرایط زندگی مناسبی برای ساکنان آن نواحی فراهم گردد.

امیدواریم شرایط برد-برد قابل قبولی فراهم شود

معاون وزیر نفت در ادامه بیان کرد: انتظار داریم در توسعه‌ی پروژه‌ها، آخرین استانداردهای اجرایی و به‌روزترین دانش‌ها و فن‌آوری‌ها استفاده شود و در این زمینه برای حضور شرکت‌های ایرانی در مقیاس جهانی نیز مدیریت پیشرفته و ساختار به‌روزی به کار گرفته شود. امیدواریم پس از این کنفرانس، با تکمیل اسناد مناقصه و تأیید صلاحیت شرکت‌های صاحب‌صلاحیتی که این اسناد در اختیار آنها قرار خواهد گرفت، پیشنهادهای جامع، دقیق، شفاف و دربرگیرنده‌ی نکات مهمی دریافت گردد تا انشاءالله زمان تصمیم‌گیری کاهش یابد و شرایطی برد-برد، واقع‌بینانه و قابل قبولی فراهم شود.

مدیر عامل شرکت ملی نفت ایران در پایان گفت: توسعه‌ی میادین مشترک در اولویت نخست قرار دارد و عمده‌ی مناقصات با اولویت این میادین خواهد بود. توصیه می‌کنیم شرکت‌های بین‌المللی عمده‌ی تمرکز و توان خود را به میادین مشترک معطوف دارند.

که بسیاری از تجهیزآتشان را در ایران ساختند، نمایندگانشان را در کارخانجات ایرانی مستقر نمودند و کمک کردند سازنده‌ی ایرانی با استانداردهای آن‌زمان دنیا ارتقاء یابد که این همان معنای انتقال فن‌آوری است و کماکان نیز از شرکت‌های بین‌المللی این انتظار را داریم. البته در صورت علاقه‌ی این شرکت‌ها برای سرمایه‌گذاری جهت ساخت کالا در ایران نیز ما استقبال خواهیم کرد. مهم این است که کالاها حداکثر در داخل کشور و با حداکثر نیروها و قابلیت‌های ایرانی تولید شود؛ این مهم از نکاتی است که ما قویاً توصیه می‌کنیم و انتظار داریم.

مبحث CSR و مسئولیت‌های اجتماعی با فرهنگ ایرانی منطبق خواهد شد

جوادی افزود: در بخش بهره‌برداری، داستان متفاوت است. در چارچوب قراردادهای IPC این فرصت ایجاد شده که شرکت‌های توسعه‌دهنده هنگام بهره‌برداری از قراردادها و پروژه‌ها حضور طولانی‌تری (برای یک یا دو دهه) داشته باشند. پس در این زمینه انتظار داریم که به‌عنوان شروع، در هر پروژه‌ای که جهت بهره‌برداری به شرکت‌های مشترک ایرانی و خارجی داده می‌شود سهم ایرانی تا حداکثر ممکن اضافه شود. بنده فکر می‌کنم

گذشته، در قراردادهای امروزه‌ی کشور سهم ساخت داخل غالباً بیش از ۶۵ درصد و تا ۶۸ درصد نیز هست که این امر در اثر پیشرفت‌های بیست سال گذشته تحقق یافته است. به همکاران توصیه می‌کنم که با توجه به اینکه فرصت فراهم است انتظار می‌رود در قراردادهای توسعه، شرکت‌های طرف قرارداد، حداقل سهم ساخت داخل را از ۷۰ درصد آغاز کنند. امیدواریم با قابلیت‌هایی موجود کشور به تدریج این سهم تا ۸۰ درصد نیز افزایش یابد.

تا حد امکان کالاها در داخل کشور و با استفاده از حداکثر نیروها و قابلیت‌های ایرانی تولید شود

مدیر عامل شرکت ملی نفت ایران افزود: انتقال دانش و فن‌آوری آنست که این شرکت‌ها شبیه به دوره‌ی قبلی عمل کنند؛ یعنی اگر سازنده‌ای در داخل هست که استاندارد آن در مقایسه با استانداردهای روز نیاز به بهبود دارد زمینه‌ی لازم را جهت همکاری با آن فراهم کنند. یا مثلاً اگر مهندس مشاور می‌خواهد طراحی تفصیلی انجام دهد امکانات، نرم‌افزارها و آموزش‌های روز را که کمتر به آنها دسترسی داشته برای او فراهم کنند. این کار عملی است. رئیس شورای سیاست‌گذاری کمیته بازرگاری قراردادهای نفتی ادامه داد: شرکت‌های بزرگی که در گذشته در ایران کار کرده‌اند به‌یاد دارند

سرمایه‌گذاری توتال در بخش انرژی‌های خورشیدی

مدیر عامل توتال اخیراً اعلام کرده که احتمال می‌رود تا سال ۲۰۳۰ انرژی خورشیدی حجمی بالغ بر ۱۵ درصد از کل دارایی‌های این شرکت را تشکیل دهد. او که اندکی بیش از یک سال است به این سمت منصوب شده در

کنفرانسی نفتی اظهار داشت: هم‌اکنون میزان سرمایه‌گذاری توتال در زمینه انرژی خورشیدی بالغ بر سه میلیارد دلار است که این رقم حدود سه درصد از دارایی‌های این شرکت را شامل می‌شود. وی افزود: انرژی خورشیدی، بازاری رو

فروش یک میدان نفتی آمریکا به چین

شرکت چینی یان‌تای‌شین چاو موافقت کرده برای خرید یک میدان نفتی در ایالت تگزاس آمریکا ۸/۳ میلیارد یوآن (معادل ۱/۳ میلیارد دلار) پردازد. این میدان نفتی در منطقه‌ی هووارد و بردن از شرکت اکتشافی تال سینی و پلیموس پترولیوم خریداری می‌شود. کمیته‌ی سرمایه‌گذاری خارجی خزانه‌داری ایالات متحده انجام این معامله را تصویب کرده است. گفتنی است معاملات نفتی از این نوع باید به تصویب کمیته‌ی سرمایه‌گذاری خارجی خزانه‌داری ایالات متحده‌ی آمریکا برسد (رویترز؛ ۲۶ اکتبر).

احتمال تصویب قانون جدید انرژی در آمریکا

قانون‌گذاران ایالات متحده‌ی آمریکا در تلاش برای یافتن راهی از طریق کنگره این کشور هستند که به قانون منع صادرات نفت خام آمریکا پایان دهند. اما در صورتی موفق به انجام این مهم خواهند شد که انگیزه‌هایی برای استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر ایجاد کنند. یکی از نمایندگان حزب دمکرات که در تلاش است برای حمایت از پایان دادن به این قانون، سایر هم‌حزبی‌های خود را متقاعد کند می‌گوید از لایحه‌ای حمایت می‌کند که تا پایان

سال آینده به تصویب برسد و به موجب آن به کاخ سفید اجازه‌ی حمایت مالی از انرژی‌های تجدیدپذیر از جمله انرژی باد و انرژی خورشیدی را بدهد. ایالات متحده از اوایل دهه‌ی ۷۰ میلادی صادرات نفت خام خود را محدود کرد. در اوایل ماه جاری نمایندگان مجلس این کشور لایحه‌ای را برای لغو قانون منع صادرات نفت خام به تصویب رساندند اما اوایا آنرا تو کرد و گفت باید کشور به سمت منابع تمیز تر انرژی گام بردارد (رویترز؛ ۲۶ اکتبر).

افزایش قابل ملاحظه‌ی ذخایر شیل گازی چین

ذخایر اثبات شده‌ی گازی چین در پروژه‌ی فولینگ به سه برابر افزایش یافته که علت آن دست‌یابی به بزرگ‌ترین ذخایر شیل گازی است. ساینوپک به‌عنوان سرمایه‌گذار این پروژه اعلام کرد که پروژه‌ی بلوک جیا و شیبا در جنوب غربی چین که ذخایر آن به‌تازگی یافت شده‌اند ۲۷۳/۸ میلیارد مترمکعب ذخایر اثبات شده‌ی گازی دارد. بر این اساس با توجه به گزارش وزارت خاک و منابع طبیعی این کشور تمام ذخایر اثبات شده‌ی گازی چین در پروژه‌ی فولینگ به ۳۸۰/۶ میلیارد مترمکعب رسیده است. پیش‌بینی شده تا پایان سال ۲۰۱۷ میلادی، ظرفیت تولید گاز این پروژه به ۱۰ میلیارد مترمکعب در سال بالغ گردد. به گزارش شرکت سرمایه‌گذاری ساینوپک تا پایان ماه اوت در مجموع ۱۴۲ حلقه‌چاه در بلوک گازی جیا و شیبا آزمایش شده که همگی از ذخایر فراوانی برخوردارند. ساینوپک ماه گذشته اعلام کرده با وجود هزینه‌های فراوان استفاده از فن‌آوری‌های جدید جهت بهره‌برداری از ذخایر غیرمتعارف در میادینی نظیر پوگو آننگ، همچنان متعهد به سرمایه‌گذاری در بخش شیل گازی است (رویترز؛ ۱۹ اکتبر).

تأخیر در تعمیرات میادین نفتی حوزه خلیج فارس

به گفته‌ی منابع صنعتی، تولیدکنندگان نفت خلیج فارس عملیات تعمیر و نگهداشت برخی از میادین نفتی خود را تا سال آینده به تأخیر انداخته و سعی دارند تولید جاری نفت خود را همچنان حفظ کنند.

مقامات نفتی این کشورها همچنین اعلام کردند شواهد فعلی بازار نفت حاکی از آن است که هدف تولیدکنندگان نفت منطقه حفظ سطح بالای تولید نفت است؛ چراکه آنها پیش‌بینی می‌کنند با رفع تحریم‌های نفتی ایران در سال آینده قیمت نفت سیر نزولی به‌خود خواهد گرفت. مقامات آگاه نفتی اعلام داشتند برخی کشورهای عضو اوپک نظیر عربستان، امارات متحده‌ی عربی و قطر دوباره برنامه‌ریزی کرده‌اند که طی سه ماهه‌ی پایانی سال جاری و تا سال ۲۰۱۶ میلادی به‌منظور بهره‌مندی حداکثری از مزایای قبل از افت قیمت نفت، از انجام تعمیر و نگهداشت غیرضروری در برخی میادین نفتی خود اجتناب نمایند. از این رو شاهد هستیم این سه کشور تمام توجه خود را به افزایش تولید معطوف داشته‌اند.

اما برخی آگاهان نفتی پیش‌بینی می‌کنند در سال آینده با افزایش تولید نفت ایران (اجرایی شدن برنامه‌ی افزایش ۵۰۰ هزار بشکه در روز تولید نفت) و عرضه‌ی آن در بازار، قیمت نفت دوباره کاهش خواهد یافت. تولیدکنندگان نفت منطقه ضمن تأخیر در تعمیر میادین نفتی خود تلاش می‌کنند تا قراردادهای تعمیراتی یا توسعه‌ای خود را نیز از طریق شرکت‌های خدماتی بین‌المللی و با هزینه‌ی کمتر (حتی تا ۲۵ درصد کمتر نسبت به گذشته) اجرا نمایند (رویترز؛ ۳ نوامبر).

جهان ناشی از عملکرد صنایع نفت و گاز است اما ذغال‌سنگ مصرفی در نیروگاه‌های تولید برق نسبت به نفت و گاز آلاینده‌گی بیشتری دارند. وی افزود: اعتقاد نداریم قیمتی جهانی برای دی‌اکسید کربن در نظر گرفته شود اما بر این باوریم که باید در بسیاری از مناطق جهان مکانیزمی برای قیمت‌گذاری کربن وجود داشته باشد (رویترز؛ ۶ نوامبر).

به رشد است و از این رو سعی داریم طی ۱۵ سال آینده سرمایه‌گذاری‌های خود را در این بخش به ۱۵-۱۰ درصد افزایش دهیم. این شرکت که در سال ۲۰۱۱ با سرمایه‌ی ۱/۳ میلیارد دلاری وارد بازار انرژی خورشیدی شد در حال حاضر ۱۱۲ میلیارد یورو سرمایه‌ی در گردش دارد. وی اعتراف کرد هنوز حدود ۴۰ درصد دی‌اکسید کربن منتشره در

احداث پالایشگاه جدید در عربستان

که در مراحل اولیه قرار دارد تا سال ۲۰۲۳ تکمیل خواهد شد. آرامکو در نظر دارد مراکز پالایشی و پتروشیمی خود را یک‌پارچه کرده و تجارت فرآورده‌های نفتی را گسترش دهد. آرامکو سال گذشته اعلام کرد طی دهه‌ی آینده سرمایه‌گذاری در بخش پایین‌دستی را به بیش از ۱۰۰ میلیارد دلار خواهد رساند و طی سال‌های آتی ظرفیت پالایشی خود را از بیش از ۵ میلیون بشکه در روز فعلی به ۸-۱۰ میلیون بشکه در روز افزایش خواهد داد (رویترز؛ ۱۲ اکتبر).

شرکت آرامکوی عربستان ساخت یک پالایشگاه و مجتمع پتروشیمی در ینبع (واقع در سواحل دریای سرخ) را با هزینه‌ی ۲۰ میلیارد دلاری در برنامه‌ی کاری خود قرار داده است. پالایشگاه جدید با ظرفیت ۴۰۰ هزار بشکه در روز در کنار پالایشگاه قدیمی ینبع (با ظرفیت ۲۴۰ هزار بشکه در روز) ساخته خواهد شد و خوراک مجتمع پتروشیمی را نیز تأمین خواهد کرد. احتمالاً شرکت انگلیسی آمک فوستر ویلر برنده‌ی طراحی این پروژه خواهد بود. برنامه‌ریزی این پروژه

شرکت آمریکایی کونوکوفیلیپس امتیاز حفاری در آلاسکا را به دست آورد

هکتار تحت نظارت خود دارد که این بزرگ‌ترین میدان اکتشافی نفت در ایالات متحده است. اگر شرکت کونوکوفیلیپس توسعه‌ی این میدان را به پایان برساند نخستین شرکتی خواهد بود که در منطقه‌ی متعلق به دولت فدرال حفاری کرده است. شرکت کونوکوفیلیپس این تصمیم BLM را خیری خوب توصیف کرده و اعلام نموده است که منطقه‌ی Greater Mooses Tooth هنوز منتظر تصمیم برای سرمایه‌گذاری است. این شرکت هزینه‌ی اجرا و توسعه‌ی پروژه‌ی مذکور را ۹۰۰ میلیون دلار با حداکثر تولید ۳۰ هزار بشکه در روز برآورد کرده است (آرگوس؛ ۱۲۲ اکتبر).

اداره‌ی مدیریت زمین ایالات متحده‌ی آمریکا (BLM) اجازه‌ی عملیات حفاری نخستین چاه تولیدی توسط شرکت کونوکوفیلیپس را در منطقه‌ی آلاسکای متعلق به دولت فدرال آمریکا صادر نمود. کونوکوفیلیپس در سال ۲۰۱۳ درخواست اجازه‌ی حفاری در منطقه‌ی Greater Mooses Tooth آلاسکا را مطرح کرده بود. پس از آن BLM بیش از یک‌سال صرف‌نهایی کردن این پروژه از دیدگاه مسائل زیست‌محیطی کرد و در نهایت امتیاز حفاری در منطقه‌ی آلاسکا به این شرکت اعطا شد. شرکت BLM توسعه‌ی نفت و گاز آلاسکا محدود‌های به وسعت ۲۳ میلیون

افزایش تولید نفت و گاز شرکت هندی Cairn India

تولید نفت و گاز شرکت اکتشاف و تولید نفت و گاز هند (Cairn India) در سه‌ماهه‌ی ژوئیه تا سپتامبر ۲۰۵ هزار بشکه در روز معادل نفت خام بوده که در مقایسه با سال گذشته ۶ درصد افزایش داشته است. در این دوره تولید نفت و گاز در منطقه‌ی شمال‌غربی هندوستان (Rajasthan)، ۱۶۸ هزار بشکه در روز معادل نفت بوده که نسبت به سال گذشته رشد ۳ درصدی داشته است. بر اساس اظهارات یک مقام ارشد این شرکت، یکی از مهم‌ترین برنامه‌های اجرایی، افزایش تولید میدان نفتی دریایی Ravva و Cambay از اوایل سال جاری بوده که این امر با استفاده از شیوه‌های مؤثر در مدیریت مخازن نفتی و حصول نتایج بیش از انتظار از عملیات حفاری میدان نفتی دریایی Ravva انجام شده است. از طرفی تولید گاز از میدان RDG نیز در سه‌ماهه‌ی ژوئیه تا

سپتامبر سال جاری به ۳۰ میلیون فوت مکعب در روز رسید که نسبت به ۱۹ میلیون فوت مکعب در سه‌ماهه‌ی قبل از آن افزایش ۵۸ درصدی را نشان می‌دهد. البته رکورد تولید گاز از این میدان ۳۴ میلیون فوت مکعب در روز است که این موفقیت در نتیجه‌ی افزایش سرمایه‌گذاری‌ها و تقویت و توسعه‌ی زیرساخت‌های موجود حاصل شده است (آرگوس؛ ۱۹ اکتبر).

توقف تولید نفت شیل در Bakken توسط اکسیدنتال

به دلیل کاهش قیمت‌های نفت در یک‌سال اخیر و تولید غیر اقتصادی نفت شیل در منطقه‌ی Bakken در شمال داکوتا، شرکت نفت اکسیدنتال تصمیم گرفته با انتقال سرمایه‌ی خود به نواحی پر بازده از جمله Permian در ایالت تگزاس، تلاش خود را بر افزایش کارآیی و تولید حداکثری نفت شیل این ناحیه متمرکز نماید. در شرایط کنونی تمامی تولیدکنندگان کوچک و بزرگ در آمریکا ضربه‌ی شدیدی از کاهش قیمت نفت متحمل شده‌اند و در تلاشند با کاهش فعالیت‌ها، فروش دارایی‌های غیر ضروری یا کم‌بازده، تأخیر در اجرای پروژه‌های جاری یا توسعه‌ای و انجام صرفه‌جویی‌های لازم از هزینه‌های جاری خود بکاهند تا بتوانند نسبت به تعهدات خود

به بانک‌ها پاسخگو باشند. به‌علاوه از آنجا که چشم‌انداز بازار برای سال آتی نیز امیدوارکننده نیست تلاش اکسیدنتال در فروش بخشی از دارایی‌ها و توقف فعالیت‌ها در مناطق کم‌بازده از تصمیمات مهم این شرکت قلمداد شده است. به‌همین دلیل اکسیدنتال فروش دارایی‌های خود در منطقه‌ی Bakken را به ارزش ۶۰۰ میلیون دلار آغاز کرده و در این زمینه مذاکراتی نیز با خریداران انجام داده است.

اکسیدنتال امیدوار است با آغاز به کار چهار یا پنج دکل حفاری جدید و از طریق جایجایی دارایی‌ها، با هدف افزایش تولید در مقایسه با Bakken، فرصت سرمایه‌گذاری بیشتری در منطقه‌ی Permian را به‌دست آورد (آرگوس؛ ۱۲۸ اکتبر).

به دلیل کاهش قیمت‌های نفت در یک‌سال اخیر و تولید غیر اقتصادی نفت شیل در منطقه‌ی Bakken در شمال داکوتا، شرکت نفت اکسیدنتال تصمیم گرفته با انتقال سرمایه‌ی خود به نواحی پر بازده از جمله Permian در ایالت تگزاس، تلاش خود را بر افزایش کارآیی و تولید حداکثری نفت شیل این ناحیه متمرکز نماید. در شرایط کنونی تمامی تولیدکنندگان کوچک و بزرگ در آمریکا ضربه‌ی شدیدی از کاهش قیمت نفت متحمل شده‌اند و در تلاشند با کاهش فعالیت‌ها، فروش دارایی‌های غیر ضروری یا کم‌بازده، تأخیر در اجرای پروژه‌های جاری یا توسعه‌ای و انجام صرفه‌جویی‌های لازم از هزینه‌های جاری خود بکاهند تا بتوانند نسبت به تعهدات خود

تلاش مکزیک برای دستیابی به میادین نفتی جدید

انگلیسی Spectrum امضاء نمود. قرار است پس از تکمیل پروژه‌ی مطالعات دوبعدی و سه‌بعدی و تهیه‌ی گزارش‌های لازم در این خصوص، همه‌ی گزارش‌ها جهت تصمیم‌گیری نهایی در اختیار کمیسیون ملی هیدروکربنی مکزیک قرار گیرد. از یک سال گذشته که اصلاحاتی در بخش بالادستی صنعت نفت مکزیک انجام شده قرار است اطلاعات بخش بالادستی در اختیار شرکت‌هایی از جمله CHN قرار گیرد (آرگوس؛ ۱۸ اکتبر).

عمق ۲۰۰۰ متری سطح دریا انجام شود که با تکمیل آن پتانسیل میادین نمکی، ریسک‌پذیری و بالأخره ارزیابی اقتصادی منطقه (از نظر منابع انرژی) انجام خواهد شد. البته از آنجا که شلمبرجر قبلاً نیز مدتی طولانی در مکزیک فعال بوده در این زمینه اطلاعات نسبتاً مفیدی دارد. این شرکت در ماه ژوئیه برای انجام تمامی مطالعات لرزه‌نگاری دوبعدی در مساحتی حدود ۱۰۰-۸۰ کیلومتر مربع، قراردادی را با شرکت نروژی PGS و شرکت

کمیسیون ملی هیدروکربنی مکزیک (CHN) در نظر دارد برای اجرای عملیات لرزه‌نگاری سه‌بعدی در آب‌های عمیق خود در منطقه‌ی کمریندی Perdido از شرکت خدماتی شلمبرجر استفاده کند. لرزه‌نگاری این منطقه به مساحت ۳۷۲۰۰ کیلومتر مربع که از پتانسیل بالایی برخوردار بوده و ۳۱ ماه به‌طول خواهد انجامید بسیار پر هزینه خواهد بود. دولت مکزیک در منطقه‌ی Perdido تعداد ۱۱ بلوک نفتی با مساحت‌هایی از ۲۲۴ تا ۴۰۹ کیلومتر مربع را مشخص کرده و انتظار دارد ذخیره‌ی هیدروکربنی این منطقه حدود ۱/۵۹۱ میلیارد بشکه معادل نفت باشد. البته شرکت دولتی مکزیک (PEMEX) طی مطالعات اکتشافی قبلی خود وجود نفت را تأیید کرده بود. اما از آنجا که از نظر منابع مالی و فن‌آوری از شرایط مناسبی برخوردار نبود امکان ادامه‌ی کار و فعالیت بیشتر در این زمینه را نداشت. قرار است فعالیت‌های لرزه‌نگاری این منطقه در

تمایل شرکت IOC به خرید سهام میدان نفتی Vankor روسیه

شرکت IOC، بزرگ‌ترین پالایشگر دولتی هندوستان، تمایل شدیدی به خرید سهام میدان نفتی Vankor در روسیه دارد. شرکت دولتی ONGC هند نیز در ماه سپتامبر برای خرید ۱۵ درصد از سهام میدان نفتی Vankor به ارزش ۱/۲۷ میلیارد دلار با شرکت نفت روسیه (Rosneft) به توافق رسید. در حالی که شرکت IOC هنوز در خصوص خرید خود از سهام این میدان تصمیمی نگرفته اما پیگیر همان میزان سهام پیشنهاد شده به شرکت ONGC است که کماکان برای حجم معامله و خرید آن به نتیجه‌ای نرسیده است. لازم به ذکر است شرکت Vankorneft بهره‌برداری از ذخایر میدان نفتی Vankor به میزان ۳/۸ میلیارد بشکه را بر عهده دارد. این شرکت در سال ۲۰۱۴ تولید نفت خام را حدود ۳ درصد افزایش داد و به حدود ۴۴۰ هزار بشکه در روز رساند. گفتنی است نفت خام تولیدی با یک انشعاب از طریق خط لوله‌ی ESPO ارسال می‌شود که کنترل کامل زیرساخت‌های این تأسیسات نفتی بر عهده‌ی شرکت نفت روسیه است. از طرفی Rosneft جهت فروش ۱۰ درصد دیگر از سهام شرکت Vankorneft با شرکت CNPC چین نیز مذاکره کرد که توافق‌نامه‌ی اولیه‌ی فروش نفت بین این شرکت‌ها نیز در سال گذشته امضاء شد. اما این توافق‌نامه تا کنون پیشرفتی نداشته است. شایان ذکر است شرکت IOC عموماً نفت شیرین مورد نیاز خود را با قراردادهای بلندمدت از خاورمیانه و آفریقا خریداری می‌کند (آرگوس؛ ۴ نوامبر).

بودجه‌ی سال آینده‌ی اکوادور بر اساس نفت بشکه‌ای ۳۵ دلار

بر اساس اعلام وزارت دارایی اکوادور، قیمت هر بشکه نفت در بودجه‌ی سال ۲۰۱۶ این کشور برابر ۳۵ دلار در هر بشکه تعیین شده که این رقم کمتر از نصف قیمت هر بشکه نفت خام در سال ۲۰۱۵ (یعنی ۷۹/۷۰ دلار) است. اکوادور در ماه اوت قیمت هر بشکه نفت در بودجه‌ی سال آینده را ۴۰ دلار پیش‌بینی کرده بود.

بودجه‌ی سال آینده این کشور ۳۰ میلیارد دلار محاسبه شده که این رقم کمتر از ۳۶/۳ میلیارد دلار بودجه سال ۲۰۱۵ است. ضمن اینکه رقم مذکور مجدداً نیز ۲/۲ میلیارد دلار کاهش یافت. پیش‌بینی شده در آمد حاصل از صادرات نفت اکوادور که کوچک‌ترین کشور عضو اوپک است در سال آینده ۷ میلیارد دلار کمتر از رقم پیش‌بینی شده برای سال جاری باشد.

وزارت دارایی این کشور قبلاً در برآوردهای اولیه‌ی خود رشد اقتصادی را در سال آینده ۴/۱ درصد و میانگین قیمت نفت خام صادراتی خود را ۷۹/۷۰ دلار به‌ازای هر بشکه اعلام کرده بود. اما در ماه ژوئن سال جاری بانک مرکزی اکوادور پیش‌بینی نرخ رشد اقتصادی این کشور را به ۱/۹ درصد کاهش داد و میانگین قیمت نفت خام صادراتی را نیز ۴۲/۰۱ دلار در هر بشکه اعلام نمود.

صادرات نفت اکوادور در سال آینده ۵۵۴/۶ هزار بشکه در روز در نظر گرفته شده است (رویترز؛ ۲۸ اکتبر).

تعطیلی پالایشگاه Kaohsiung توسط شرکت CPC تایوان

این شرکت که بزرگ‌ترین پالایشگر نفتی تایوان است در ماه گذشته‌ی میلادی پالایشگاه کائوسیونگ (Kaohsiung) خود را تعطیل کرد. این واحد پالایشی که روزانه حدود ۲۲۰ هزار بشکه نفت خام را فرآوری می‌کرد قرار است توسط دولت تایوان تخریب شود. علت تعطیلی این واحد که از سال ۲۰۰۵ مطالعه و بررسی شده بود، عوامل زیست‌محیطی و قرار گرفتن آن در محدوده‌ی شهری عنوان شده است.

این پالایشگاه و مجتمع پتروشیمی در سال ۱۹۴۶ در جنوب جزیره‌ی تایوان احداث شد. در حال حاضر نیز این شرکت دو مرکز پالایشی با مجموع ظرفیت ۵۰۰ هزار بشکه در روز دارد. مقامات دولتی تایوان پس از انفجار خط لوله‌ی گاز زیرزمینی در کائوسیونگ (دومین شهر بزرگ این کشور) و کشته شدن حداقل ۳۰ نفر، سازمان انرژی تایوان را تحت نظارت بیشتری قرار داده‌اند (آرگوس؛ ۴ نوامبر).

کاهش هزینه‌های سرمایه‌ای شرکت آمریکایی Chesapeake Energy

این شرکت برای دومین بار در سال جاری به دلیل قیمت کم نفت، هزینه‌های سرمایه‌ای خود را از ۳/۵-۴ به حدود ۳/۹-۳/۴ میلیارد دلار کاهش داد. این کاهش در حالی اتفاق افتاد که شرکت مذکور انتظار دارد تولید نفت و گاز آن حدود ۸-۶ درصد بیش از مقدار تولید شده در ماه اوت (معادل ۶۶۰ هزار بشکه نفت) گردد. تقریباً اکثر شرکت‌های مستقل آمریکایی از قبیل Conocophilips و Andarko در نیمه‌ی نخست سال میلادی جاری نیز به دلیل کم بودن قیمت نفت هزینه‌های سرمایه‌ای خود را کاهش داده‌اند و در مواقعی نیز حتی سود سهام‌داران را پرداخت ننموده و در پروژه‌های دیگر هزینه کرده‌اند.

Occidental و Hess نیز در تلاشند با کاهش بیشتر فعالیت خود، همچنان سرپا نگاه بایستند؛ چراکه پیشرفت قریب‌الوقوعی را در بازار نفت مشاهده نمی‌کنند. در همین راستا شرکت Hess مخارج خود در سال ۲۰۱۶ را تا بیش از ۲۹ درصد نسبت به سال جاری کاهش خواهد داد (آرگوس؛ ۴ نوامبر).

دارد با در نظر گرفتن مبلغ سرمایه‌گذاری‌های انجام شده در سال جاری (نزدیک به ۱۹ میلیارد دلار) در مقایسه با برآورد قبلی در سال ۲۰۱۵ (حدود ۲۰ میلیارد دلار)، هزینه‌های سرمایه‌ای خود را در ۲۰۱۷-۲۰۱۵ به‌طور میانگین به ۱۹-۱۷ میلیارد دلار در سال برساند. به‌علاوه دو شرکت دیگر نفتی آمریکا؛

این شرکت در سه‌ماهه‌ی سوم حدود ۴/۷ میلیارد دلار ضرر کرده؛ در حالی که در سال گذشته حدود ۱۶۹ میلیون دلار درآمد داشته است. در سه‌ماهه‌ی سوم تولید نیز با رشد ۳ درصدی نسبت به سال گذشته به ۶۶۷ هزار بشکه معادل نفت در روز رسید. BP انتظار

کاهش فعالیت‌های حفاری نفت خام سنگین در کانادا

نسبت به سه‌ماهه‌ی دوم بیش از ۲ درصد افت کرده و حدود ۸۴ درصد آن مربوط به تولید نفت خام و NGL است. در پی کاهش منابع مالی، Baytex توسعه‌ی پروژه‌ی شبیه‌سازی Cliffdale Cyclical را نیز متوقف کرد. این شرکت همچنین با هدف کاهش هزینه‌ها، ادامه‌ی فعالیت‌های خود را در نواحی دیگر کانادا (از جمله حدود ۲۷ درصد از فعالیت‌های حفاری در Eagle Ford واقع در تگزاس) را نیز کاهش داده است (آرگوس؛ ۶ نوامبر).

در سه‌ماهه‌ی سوم سال جاری در ادامه‌ی کاهش قیمت نفت و تعویق فعالیت‌های حفاری نفت سنگین در کانادا، تولیدات شرکت کانادایی گروه انرژی Baytex کاهش یافت. به‌طوری که میانگین تولید آن که ۸۲ هزار بشکه در روز معادل نفت خام بوده، نسبت به سه‌ماهه قبل حدود ۳ درصد و نسبت به سال گذشته ۱۳ درصد کاهش یافته است.

میانگین تولید نفت سنگین این شرکت در کانادا حدود ۴۳ هزار بشکه در روز بوده که

خروج شرکت Oxy از عراق

شرکت مستقل آمریکایی اکسیدنتال (Oxy) که در بخش بالادستی نفت و گاز فعال است قصد دارد سهام میدان نفتی Zubair (با ذخیره‌ی ۴ میلیارد بشکه) در جنوب عراق را به شرکت دولتی نفت جنوب (SOC) بفروشد. در حال حاضر کنسرسیومی شامل شرکت ایتالیایی Eni و شرکای وی (شرکت Oxy، شرکت کره‌ای Kogas و شرکت نفت Missan عراق) در حال بهره‌برداری از میدان نفتی Zubair است. به نظر می‌رسد این تصمیم شرکت Oxy بخشی از استراتژی گسترده‌ی آن در خروج از عملیات غیرمتمرکز در خاورمیانه و شمال آفریقا (بحرین، عراق، لیبی و یمن) باشد. لازم به ذکر است این شرکت به دنبال طلب خود از عملیات بهره‌برداری انجام شده در عراق به ارزش ۷۶۰ میلیون دلار پس از کسر مالیات، در سه ماهه‌ی سوم است. یکی از مقامات ارشد این شرکت در خصوص نتیجه‌ی تقاضای عراق برای کاهش هزینه‌های سرمایه‌گذاری پس از سه ماهه‌ی سوم اظهار کرده که هنوز زیرساخت‌های سرمایه‌گذاری مورد نیاز برای کسب سود واقعی از این میدان توسط دولت ایجاد نشده است. بنابراین تولید تنها به مقدار نسبتاً ثابتی در حال انجام است و این چیزی نیست که جذاب و چشمگیر باشد. شایان ذکر است وزیر نفت عراق از شرکت‌های فعال در توسعه‌ی میادین جنوبی عراق درخواست کرده بودجه‌ی سال ۲۰۱۶-۲۰۱۵ خود را کاهش دهند اما

تولید را ثابت نگه دارند؛ چراکه دولت این کشور از یک سو با تغییر استراتژی مالی خود به دلیل درآمدهای کم نفتی و از سوی دیگر هزینه‌ها و خسارات ناشی از مبارزه با گروه داعش مواجه است. هم‌اکنون شرکت Oxy اعلام کرده که تمایل به فروش دارایی‌اش در Sirte basin لیبی دارد و شرکت آلمانی Wintershall اطلاعات دارایی این شرکت را از شرکت نفت لیبی تقاضا کرده است. یکی از مقامات ارشد شرکت BP در خاورمیانه نیز در کنفرانس دبی اعلام کرد با توجه به قیمت‌های کم نفت، توسعه‌ی چشمگیر میادین نفتی عراق در سال ۲۰۱۶ بسیار مشکل خواهد بود. وی اضافه کرد: از مقدار تولید نفت عراق در سال آتی اطلاعی نداریم اما افزایش قابل توجه تولید برای سال آتی بعید به نظر می‌رسد. گفتنی است بغداد به دلیل قیمت‌های کم نفت، مجبور به کاهش سرمایه‌گذاری در پروژه‌های توسعه‌ی میادین نفتی شده است (آرگوس؛ ۱۱ نوامبر).

فروش دارایی‌های ConocoPhillips

این شرکت به‌عنوان بزرگ‌ترین تولیدکننده‌ی مستقل نفت و گاز در آمریکا، استراتژی خود را تغییر داده و قصد دارد روی پروژه‌هایی که سریع‌تر به بهره‌برداری می‌رسند تمرکز بیشتری داشته باشد. این شرکت اعلام کرد که از این پس تمایلی برای سرمایه‌گذاری جدید در پروژه‌های LNG و ماسه‌های نفتی (Oil Sands) ندارد؛ چراکه این پروژه‌ها نیازمند سرمایه‌گذاری فراوانی هستند و پیشرفت آنها نیز زمان‌بر خواهد بود. به‌علاوه این شرکت با تغییر استراتژی، احتمالاً فروش پروژه‌های

نفت و گاز خود در آمریکا، آبهای عمیق مانند خلیج مکزیک، سنگال و پروژه‌های دریایی کانادا را مورد توجه قرار خواهد داد. شایان ذکر است که ادامه‌ی کاهش قیمت نفت، فشار فراوانی را به تولیدکنندگان نفت و گاز (جهت حفظ موقعیت خود در مقابل نوسانات بازار) تحمیل می‌کند که این امر سبب می‌شود تولیدکنندگان به‌منظور بهبود تراز مالی و به‌دلیل کسری نقدینگی، نسبت به کاهش مخارج و هزینه‌های جاری و فروش دارایی‌ها اقدام نمایند (آرگوس؛ ۱۰ نوامبر).

تلاش شرکت دولتی ADNOC ابوظبلی برای کاهش هزینه‌ها

این شرکت به‌دلیل ادامه‌ی کاهش قیمت نفت در یک‌سال اخیر تلاش می‌کند بدون کاستن از کیفیت فعالیت‌های جاری، تا ۲۵ درصد از هزینه‌های عملیاتی خود بکاهد. در ماه مه سال جاری نیز از زیرمجموعه‌های تابعه‌ی خود در بخش بالادستی خواست تا هزینه‌های عملیاتی خود را ۱۵-۱۰ درصد کاهش دهند. اگرچه این موضوع از ابتدای سال جاری دنبال شده اما هنوز هیچ مبنای الگو و راهکاری جهت کاهش هزینه‌ها تهیه نشده است. البته دولت با هدف کاهش فشار مالی از ماه اوت سال جاری، سوخت جاده‌ای مصرفی کشور را از طریق افزایش قیمت یارانه‌ی پرداختی آن محدود کرد. به‌علاوه مسئولان این شرکت ادعا می‌کنند سیاست و استراتژی اجرای پروژه‌های جاری، تابع تغییرات قیمت نفت نخواهد بود و به‌حرکت خود در این راستا ادامه می‌دهد. اما این ادعا که ADNOC با انجام صرفه‌جویی‌های فوق باید تا سال ۲۰۱۹ ظرفیت تولید خود را به ۳/۵ میلیون بشکه در روز افزایش دهد نیز دست نیافتنی قلمداد می‌شود؛ چراکه حتی بدون اجرای صرفه‌جویی‌های نامشخص اعلام شده، تا سال ۲۰۱۷ مشکلات فراوانی در اجرای پروژه‌ی تولید ۱۰۰ هزار بشکه در روز از میدان نفتی Sata al - Razboot وجود داشته است (آرگوس؛ ۵ نوامبر).